

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

OFERTA 2x1
LIMITADA

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla

OFERTA 2x1
LIMITADA

MUSEU DE LA
CONCA DELLA

MUSEU
DE LA
CONCA
DELLÀ

C/ del Museu, 4
Isonà
(Pallars Jussà)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla

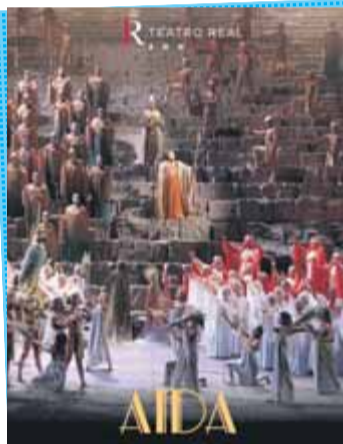

CONCERT
JOANJO BOSK

L'Ateneu de Celrà,
dissabte 10 de novembre,
a 2/4 de 10 del vespre

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 8 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

AIDA

Verdi
Teatro Real de Madrid

Ocine Girona,
Platja d'Aro i Blanes,
dimarts 30 d'octubre,
a 1/4 de 9 del vespre

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 12 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

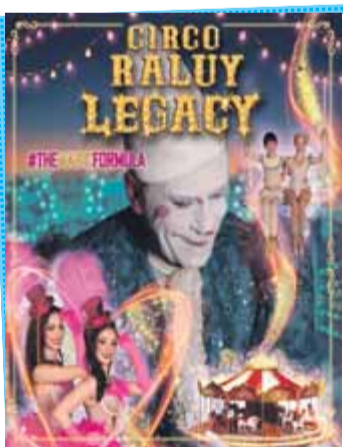

SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES
PER AL PARTIT DE
FUTBOL

GIRONA FC –
RAYO VALLECANO

Estadi de Montilivi de
Girona,
dissabte 27 d'octubre,
a la 1 del migdia

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dimarts 23 d'octubre. Molta sort!

CIRC RALUY
LEGACY

Av. França de
Sarià de Ter, Girona

Del 26 d'octubre fins a
l'11 de novembre del 2018

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 15 euros
Cal presentar la targeta

Pagament i reserves directament a les taquilles del circ

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

22.00 FESTIVAL COS REUS 2018

Moviment i teatre gestual

Retransmissió de *Snowfoot*, de la Cia. La Ridens, des de la sala Santa Llúcia de Reus. Un espectacle de teatre gestual còmic que explica l'aventura de dos expedicionaris que fugen d'un *bigfoot* enmig d'una tempesta de neu. En acabar la periodista Anna Fortuny conversa amb els membres de la companyia.

10.30 Notícies locals.

11.00 Àmbit B30. Reemissió.

11.30 Territori contemporani. Reemissió.

12.00 Fet al país. Camises. Reemissió.

12.30 Notícies locals.

13.30 Paisatges encreuats. Els Aspres.
Reemissió.

14.00 De 'tee' a 'green'. Reemissió.

14.30 Notícies locals.

15.00 Teló de fons. Fàbriques de creació.
Reemissió.

15.30 Notícies locals.

16.00 THE WEEKLY MAG

La clau de la felicitat

En aquesta edició el programa d'entreteniment en anglès gira entorn de la felicitat. Per començar, Marcela Topor conversa amb la pastissera Patrícia Schmidt, una artista de la felicitat. A l'espai *Face Off*, debat amb l'escriptor Màrius Serra i l'actriu Sue Flack. Hi haurà l'actuació de Joan Queralt & The Seasicks.

18.00 Bàsquet en joc. Partit corresponent a la jornada 4a del grup de la copa Catalunya masculina entre el CB Granollers i el Sol Gironès Bisbal Bàsquet.

20.30 Notícies locals.

21.30 Gaudeix la festa. Un passeig per Girona amb Ramon Grau. L'activista Ramon Grau és part implicada en la recuperació de la imatgeria festiva de Girona. En aquest capítol, una passejada per la ciutat immortal envoltat de llegendes i història. Reemissió.

22.00 Festival COS Reus 2018. *Snowfoot*, de la Cia. La Ridens. Un dels molts espectacles que es representen aquest cap de setmana a Reus, dins el XXI Festival Internacional de Moviment i Teatre Gestual Cos.

23.25 Notícies locals.

La graella

TV3

06.00 Notícies 3/24.

10.10 Acció política. Els pressupostos de l'Estat s'han convertit en el tema de debat de la setmana, i d'això es parla en el programa d'avui, després que el PSOE i Podem hagin començat a moure's per aconseguir el suport dels nacionalistes bascos i d'ERC i el PDeCAT.

10.30 Notícies 3/24.

13.45 Zona zàping. Avui es poden veure gols molt estranys: un que fa un àrbitre, un altre que fa un porter i que és olímpic, i un altre més de Rooney absolutament espectacular.

14.30 Telenotícies migdia.

Amb Ramon Pellicer i Cristina Riba.
Esports: Artur Peguera.

15.45 Tarda de cine. Cada dia. Aquest seria un dia com un altre per al Ned, si no fos que el Jonah, el seu fill adolescent gai, vol anar a una festa universitària, la seva dona porta a casa el seu sogre perquè visqui amb ells i el seu eixelebrat cap sembla més sonat i exigent que mai.

17.20 Tarda de cine. El somni de

la Paula. La Paula, una jove emprenedora, hereta el saló de te i pastisseria del seu oncle, un negoci que ha de tornar a posar en marxa.

18.50 Tarda de cine. Els fills del sol.

Ferran Calvet, un jove científic català, passa de donar classes a la Universitat de Santiago a l'exili forçat l'any 1936. En una decisió difícil d'entendre, dos anys després, i en plena Guerra Civil, opta per tornar a Galícia amb la seva família per assumir la direcció científica de Zeltia, una empresa farmacèutica gallega de nova creació.

20.30 Ja t'ho faràs. Amb Rafel Vives.

21.00 Telenotícies vespre.

Amb Ramon Pellicer i Cristina Riba.
Esports: Artur Peguera.

21.55 Preguntes freqüents. Amb Laura Rosel. Anàlisi de la realitat catalana que combina la informació més rigorosa amb l'humor i l'entreteniment, i que dona veu als protagonistes

01.30 Notícies 3/24.

03.00 Ritmes a l'estudi.

SUPER 3 / 33

06.01 La bruixa avorrida.

06.26 Les tres bessones bebès.

06.51 Lulú Brum-brum.

07.30 El Zack i el Quack.

07.52 Pirata i Capità.

08.25 Mic. Inclou El Mic i els seus amics.

08.50 Kazoops!

09.05 Cine. En Pérez, el ratolí dels teus somnis.

10.34 La família del Super3.

11.00 Kody Kapov.

11.46 Súper 4.

12.12 Doraemon.

13.22 Dora, l'exploradora.

14.11 El xai Shaun.

14.46 El meu cavaller i jo.

15.42 Cine. Doraemon i els déus del vent

17.02 Cine. Khumba.

18.21 Set nans i jo.

19.09 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

20.15 Cine. Pinotxo 3000.

21.35 Quan arribin els marcians. Amb Júlia Bertran i Jofre Font

22.15 Sona 9. Concurs de maquetes musicals. Hi participen diferents grups que, amb una maqueta, tenen l'oportunitat de guanyar i gravar el seu primer disc.

22.45 El documental. Més enllà de l'objectiu. Lacroix, Dalí.

23.45 El documental. Ciutadà Escarré.

00.10 Programa sindical UGT.

00.50 Quan arribin els marcians.

01.25 Sona 9.

01.55 El documental.

03.45 Programa sindical UGT.

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client 972 18 64 80 i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1194879L

www.elpuntavui.tv

Nou disc d'Els Pets, cinc anys després

El grup de Constantí torna amb 'Som', que estrenaran el 16 de desembre al Liceu

Foto promocional pel nou disc ■ Á. SANZ

La llevantada provoca inundacions a les Terres de l'Ebre

Cinc carreteres tallades a la zona

VOLTES DONEN MOLTA VIDA

Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus un parell de muntanyes.

40 oficines a Catalunya
902 811 811
nautaliaviatges.com

NAUTALIA
Viatges

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 20 d'octubre del 2018. Any XLIII. Núm. 14795 - AVUI / Any XL. Núm. 13665 - EL PUNT

Reculada del Suprem

HIPOTEQUES • L'alt tribunal espanyol paralitza la sentència que obligava els bancs a assumir l'impost del registre hipotecari

DUBTE • Deixa enlaire si ha de ser l'entitat o el client qui pagui els tributs, mentre la banca es recupera de la caiguda en la borsa

DECISIÓ • Convoquen un ple del TS, que decidirà si confirma el gir en la jurisprudència o manté el criteri a favor de les financeres

Iglesias, al centre, en el moment d'entrar a la presó amb el regidor Jaume Asens i la diputada Lucía Martín ■ EFE

Junqueras exigeix un gest

El president d'ERC certifica a Iglesias, en la visita a la presó, que sense una iniciativa del govern espanyol cap als presos no hi haurà pressupost

L'AMI portarà als plens l'abolició de la monarquia

El PSOE espera el dictamen del Consell d'Estat per recórrer contra la reprovació

Arrimadas nega que l'Estat afusellés Lluís Companys

Atribueix l'assassinat de l'expresident al règim "franquista feixista"

Vine al Pallars,
viu el Jussà

www.pallarsjussa.net www.viujussa.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Instruments

Quants instruments ha inventat la humanitat? Bernard Sève, que ha escrit un estudi filosòfic sobre l'instrument musical,

editat a Acanalado, recull que són uns dotze mil, i, d'aquests, deu mil són extra-europeus. I parlem d'instruments tradicionals, si hi afegim els electroacústics i digitals això es dispara i molt. Els lutier de Casa Parramon, que tenen el seu establiment al carrer del Carme de Barcelona des del 1897 en el que és un veritable temple de la construcció i reparació, segur que també n'han vist passar milers, i podrien complementar la tesi d'aquest professor d'estètica francès, que sosté que podem parlar de "la condició organològica" de la música, perquè els instruments, que segueixen sent necessaris un cop ja s'ha compost una peça, a diferència del que passa amb altres disciplines artístiques. És per això que els instruments mereixen un lloc especial d'entre la resta d'eines humanes.

I gent com ara Ramon Pinto, lutier que va dirigir Casa Parramon fins al 2008, i que ha mort aquest mes d'octubre, ho podria confirmar. Mans que tre-

La humanitat és capaç de generar el més sublim i artístic, i el més esgarrifós i abominable

ballen les eines, els instruments, perquè altres mans les facin funcionar. Tota una vida entre cordes i fustes, arcs i ponts. En música, diu Sève, l'instrument és un instrument d'existència: fa existir l'obra durant el seu temps de durada.

Escriu mentre escolto el nou disc d'Els Pets, *Som*. És la reproducció d'aquest nou disc que s'ha fet esperar cinc anys. Els temps de la música, que és arreu com la poesia, són diversos. La síntesi d'una cançó, una història que podrem veure damunt d'un escenari, en concert, amb aquells instruments que les han fet, i amb el gest que sovint els músics busquen arrencar de la seva eina.

Diu que Kashoggi, el periodista saudita que van escorxar a l'ambaixada del seu país a Istanbul, a Turquia, va agnitar durant set minuts. Els seus assassins van posar música a la seva acció brutal. La música que tapava els seus crits i esgarrifances. Quines altres eines de tortura i de mort van fer servir els botxins al servei del príncep hereu? També inventades per la humanitat, aquesta que és capaç de generar el més sublim i artístic, i el més esgarrifós i abominable. També som així.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Percepcions precipitades

Hi ha coses que les haig d'apuntar de seguida perquè si deixo passar el temps acabaré pensant que les he somiades.

Fa uns dies em trobava sopant en un restaurant. Unes taules més enllà hi havia dos matrimonis. Parlaven en veu molt alta però no els entenien. Ho feien en un castellà imposant, d'*orden y mando*, de campana de bronze. De seguida els vaig atribuir la filiació política. No podia ser cap altra: una de les dues. O de les tres. Quan el cambrer se'ls va acostar per demanar-los les postres, li van contestar en perfecte i normal català. Tots, menys una de les senyores. Em vaig fer càrrec de la situació. Parlaven en castellà entre ells per "deferència" a la senyora que no articulava el català, com és típic que passi en aquestes ocasions d'aiguabarreig social i lingüístic. El seu castellà no era imposant sinó impostat, que no és mateix. És el castellà que els catalans hem après a les oficines oficials, a les comissaries del DNI. El que hem sentit al servei militar, al Madrid ministerial, o a les sarsueles situades en aquella capital. Per edat, els homes ha-

“Els vaig atribuir una filiació política i eren de la contrària

vien d'haver fet el servei i tots quatre havien d'haver atrapat l'antiga afició dels catalans per les sarsueles poblades de *chulapones* i *manolas*. Ara ho tinc: era un castellà de xotis i manubri. Van acabar abans que nosaltres i es van alçar per sortir. La senyora castellanoparlant es va separar del grup i va venir cap a mi. Em va preguntar: "¿Cómo cree que acabará todo eso?" Em vaig imaginar que "eso" era el "procés", però d'entrada em vaig mantenir prudentment mut. Va afegir: "Nos tenemos que independizar ya porque en caso contrario nos van a comer vivos." Va acabar amb una admonició:

"Le veo a usted por la televisión; últimamente le noto algo flojo con los unionistas. Tiene que dar más palo." Mira que m'ho tinc dit: no haig d'arribar mai a conclusions precipitades.

Començo a fer col·lecció de casos així: el policia franquista que s'ha tornat independentista, el fill de l'alcalde de l'antic règim que reparteix llaços grocs... Per on està "dividit", el país?

Un altre dia prenia un cafè a la terrassa d'un bar del carrer Ganduxer de Barcelona amb un amic. Zona alta. Un senyor gran que passava em va venir a saludar. "El lleigeixo sempre." Li vaig preguntar com es deia. Va dir un cognom abarrotat que l'amic, que té més memòria que jo, va trobar que corresponia a un remot altíssim càrrec de Franco, *militar, por supuesto*. Els homes de confiança que Franco triava sempre tenien cognoms de bombo i plateret que s'havien de dir seguits, com els dels àrbitres de futbol. "Era el meu pare", ens va dir l'home. I després: "A casa, només entren El Punt Avui i l'Ara; La Vanguardia la lleigeixo poc: cada dia és més La Vanguardia Española."

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/3n87ix>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La visita

Més enllà dels acords a què ahir poguessin arribar (i no crec que ahir fos dia d'arribar a acords), i més enllà de la teatralització que en van arribar a fer totes les parts, el cert és que ahir el líder de Podem, Pablo Iglesias, va visitar Oriol Junqueras a la presó. Junqueras i els Jordis; el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i l'ara diputat de JxCat Jordi Sánchez. La visita, si hem de fer cas de les tertúlies d'aquests darrers dies, sembla que era molt transcendent perquè ens trobem en plena negociació pels pressupostos de l'Estat. Què volen que els digui. A mi, en canvi, això em preocupa poc, i el que em va semblar transcendent és justament la visita, simplement la visita; que Iglesias visités amb total normalitat els presos, que s'interessés per la seva situació i, és clar, que parlessin de l'actualitat. Iglesias ja havia visitat Cuixart a Soto del Real i ara ha visitat Junqueras i Sánchez.

“En conec uns quants, de diputats unionistes que voldrien visitar els presos però que no ho fan pel què diran

Normalitat. Però han vist vostès el sarrau que s'ha muntat? Els socialistes Susana Díaz, Emiliano García-Page i Josep Borrell (bé, de fet d'aquest darrer no m'estranya) criticant la trobada, Albert Rivera dient que és “una humiliació”, José Manuel Villegas parlant d’“el súmmum de l'esperpent” i el PP estirant-se els cabells. Saben què em passa? Que en conec uns quants, de diputats unionistes que en la inti-

mitat confessen que en el fons els estaria bé visitar els presos. I que no s'atreveixen a anar-hi pel què diran, per com s'interpretaria políticament i quines conseqüències els comportaria amb els seus. Si els líders polítics de dues formacions independentistes són a la presó, visitar-los (i fins i tot negociar-hi) no hauria de ser cap pecat. I Espanya faria bé d'entendre-ho. Cs, PP, PSC i PSOE es passen el dia dient que els líders independentistes que són a la presó i a l'exili continuen manant en les seves formacions, però llavors no volen ni acostar-s'hi, ni per interessar-se per com estan acompanyats seus d'hemicicle. Pel què diran. Doble càstig, vaja. Del que puguin acordar Iglesias i Junqueras sobre els pressupostos probablement n'estic tan recelós jo com vostè, però al líder de Podem (malgrat la utilització que en fa) li hauríem d'agrair la normalitat de la visita.

EDITORIAL

El Suprem protegeix la banca

La paralització de la sentència del Tribunal Suprem que canvia el criteri de tributació de les hipoteques i responsabilitza els bancs, i no els seus clients, del pagament de l'impost d'actes jurídics documentats (AJD), torna a posar en el focus de l'opinió pública la competència, els mecanismes de funcionament i, en definitiva, la credibilitat de la justícia espanyola. La sentència de l'alt tribunal va tenir dijous conseqüències immediates per als bancs, que van tenir pèrdues considerables a la borsa, i en tindran més si han de pagar l'AJD dels clients que el reclamin i el de les noves hipoteques a partir d'ara.

Que la sentència suposava un gir radical en la jurisprudència vigent fins llavors i que, per tant, tindria una important repercussió econòmica, positiva per als clients i negativa per als bancs, ja se sabia dijous quan es va dictar. Què ha passat en 24 hores perquè el mateix jutge adueixi aquestes mateixes raons per frenar en sec les conseqüències de la seva sentència i elevar-les al ple de la sala perquè les confirmin o no? La mesura, sense precedents, protegeix únicament els interessos dels bancs i, un cop més, projecta una ombra de dubte sobre la justícia i les seves motivacions.

El fons de la qüestió no és nou. Del Suprem, màxim òrgan jurisdiccional de l'Estat, s'espera no que faci política, sinó que faci justícia, que sigui igual per a tots, poderosos o no, i que no obeeixi altres interessos. Els criteris de la sentència són clars, i si continuen sent vàlids per al cas concret que s'hi jutjava (perquè aquesta no s'ha paralitzat), ho han de ser també per a tots, encara que això tingui com a dany col·lateral que els bancs tinguin una factura inesperada que afecti els seus beneficis.

De reüll

Maria Palau

Picasso indefens

A Claude Picasso, fill de l'artista, no li agrada que es facin tantes exposicions del seu pare. Diu que la majoria són “innecessàries” perquè “no aporten res”. El que no ha aportat res a Picasso és el cotxe que du el seu nom. Això sí que l'ha banalitzat. Ja fa dues dècades que els hereus van acordar amb l'empresa Citroën l'ús comercial del principal mite de l'art del segle XX per al popular monovolum. Ara sembla ser que aquest vergonyós contracte està a punt de vèncer i que no es renovarà. Potser han rebut una oferta econòmica més

El fill, que va donar-li nom de cotxe, voldria limitar les exposicions

substanciosa d'una altra marca, qui ho sap. Mentre Claude Picasso, l'administrador legal del patrimoni familiar, va ingressant cada any una morterada en *royalties*, engalta que Picasso està sobreexposat. Hi ha propostes superficials i inclús mediocres sobre l'artista, hi ha museus que només l'utilitzen com a

reclam, sí, però s'han fet, es fan i es faran grans exposicions picassianes perquè de Picasso no està tot dit. I com més se'n facin, millor. Actualment se'n pot veure una de magnífica a la seu barcelonina de la Fundació Mapfre, un combat cos a cos entre Picasso i Picabia. Explotació comercial a part, el que realment li fa mal a l'artista és el corrent revisionista de la seva ideologia d'esquerres i del seu compromís amb la República. L'últim a grapejar-lo ha sigut l'escriptor Arturo Pérez-Reverte, en declarar que va pintar el *Guernica* només per diners. I Picasso indefens.

Les cares de la notícia

SECRETARI GENERAL DE PODEM

Pablo Iglesias Visita polèmica

Es podrà discutir si el líder de Podem ha de visitar Oriol Junqueras a la presó buscant el suport d'ERC als pressupostos, però té mèrit i és digne d'elogi la visita en si pel que té de reconeixement al lideratge polític i a la persona, sabent que el Madrid polític i mediàtic el voldrà trinxar per haver-ho fet.

CANTANT D'ELS PETS

Lluís Gavaldà El nou d'Els Pets

Cinc anys després de la publicació de *L'àrea petita*, Els Pets (Lluís Gavaldà, Joan Reig i Falin Cáceres) tenen nou disc. S'anomena *Som*, des d'ahir és a les botigues i ens presenta el trio de Constantí en una versió més serena, adulta i sàvia que en els seus anteriors treballs. Al desembre, estrena al Liceu.

LÍDER DE CIUTADANS A CATALUNYA

Inés Arrimadas Ignorància al poder

És difícil no qualificar de ridícula la intervenció de la líder de Ciutadans ahir, negant que l'Estat espanyol assassinés el president Lluís Companys. Segons la seva visió de la història, durant el règim franquista l'Estat espanyol no existia i Franco no devia ser el cap de l'Estat. Ignorància supina.

Tal dia com avui fa...

1 any

S'activa el 155

El govern del PP, amb el suport del PSOE, posa en marxa el 155. Puigdemont reitera l'oferta de diàleg però diu que declararà la independència si l'Estat l'activa.

10 anys

L'aposta de Duran

Josep Antoni Duran i Lleida aposta per la gran coalició. El reelegit líder d'Unió advoca per un pacte de govern entre CiU i el PSC.

20 anys

El cas Pinochet

El fiscal de l'Audiencia Nacional pensa arribar fins al final per intentar frenar el procés del jutge Baltasar Garzón contra Augusto Pinochet.

Full de ruta

Germà Capdevila

Pedro i Soraya

Com combatre el descrèdit de la política? Probablement fent tot el contrari del que fan els partits polítics majoritaris a Espanya. No fa ni quatre dies que el PSOE va promoure una moció de censura per remoure un govern tacat de corrupció. Ara, el líder del PSOE ofereix personalment un lloc al Consell d'Estat a la número dos d'aquell govern que va foragitar. Si la corrupció inhabilitava Soraya Sáenz de Santamaría per governar, no és obstacle per ocupar un lloc en una de les institucions de l'Estat que ha de revisar les accions més significatives del govern?

El Consell d'Estat és un cementiri d'elefants farcit de polítics caducats, que emet informes merament consultius. Rodríguez Zapatero va promoure una reforma que fa que els ex-presidents del govern d'Espanya passin a ser-ne membres vitalicis, amb una recompensa d'uns 100.000 euros anuals. Pas malament. Com passa amb tots els aparells de l'Estat, el Con-

PSOE i PP es poden barallar molt al Congrés o als mitjans, però en el fons són iguals i ho saben; per això és natural que Pedro Sánchez col·loqui ara Soraya al Consell d'Estat

sell només actua amb rapidesa per tallar les ales a Catalunya, com quan s'ha de recórrer al Constitucional contra lleis aprovades al Parlament català. En altres temes no és tan veloç. Per emetre l'informe que responsabilitzava el Ministeri de Defensa espanyol de l'accident de l'avió Yak-42 on van morir 62 militars, va trigar 13 anys.

El fet que Pedro Sánchez nomeni per decret Soraya Sáenz de Santamaría membre del Consell d'Estat és una prova més que demostra que els partits estatals que representen més de dues tercers parts de l'electorat espanyol pensen el mateix en allò fonamental: el model unitari d'Estat, la monarquia, la negació de la diversitat, la supremacia de la llengua castellana, etcètera. Es poden barallar molt pels matisos a l'hora de fer política al Congrés, al Senat o als mitjans de comunicació, però en el fons saben que són iguals, per això troben d'allò més natural que Pedro Sánchez col·loqui Soraya en un lloc clau de l'aparell de l'administració.

Tribuna

Enric Roca Casas. Director d'Edu21 i professor d'educació a la UAB

Cos únic de docents

Aquesta setmana s'ha presentat el document de *Millora de la formació inicial per a la docència* elaborat per la comissió tècnica de seguiment del MIF (Programa de Millora i Innovació en la Formació de Mestres). Aquest document recull de forma sintètica vuit accions estratègiques, així com un seguit de línies d'acció prioritàries que pretenen concretar el model que el mateix programa MIF proposa. El document té el mèrit d'aterrar en la concreció tot fent abstracció, a voltes, de l'estretor de l'actual legislació. I així avança propostes que, per a la seva implementació, caldria modificar aquest marc legal. Entre elles la que, en general, ha generat més atenció de la premsa i els mitjans de comunicació i que fa referència a la possible creació d'un cos únic de docents. Tot i que no és una proposta nova en la nostra història recent, sí que la seva implementació és percebuda com un canvi substancial en l'imaginari social i professional de la tasca docent.

EL COS ÚNIC comportaria una mateixa consideració professional i salarial per-

què, a la pràctica, consideraria igual de rellevant la docència fos quina fos l'etapa educativa i l'edat dels alumnes. I, des del punt de vista pedagògic, flexibilitzar les possibles passarel·les dels professionals entre les diferents etapes educatives, suposaria guanyar experiència a l'experimentar les diverses etapes i edats dels alumnes obtenint, així, una visió de conjunt de la seva evolució. Això sí, s'hauria de garantir el domini de la matèria i de la seva didàctica al nivell d'exigència que requereix el currículum en cadascuna de les etapes educatives.

“Benvingudes les propostes que generen debats més enllà de les confrontacions corporativistes

PER AIXÒ, EL COS ÚNIC no hauria de significar que tothom hi arribés des de la mateixa formació de base, sinó que, tal com proposa el document, s'adquirís l'especialització d'etapa en postgraus concrets que servissin per a garantir el nivell de domini requerit des de l'àmbit disciplinari, de la seva didàctica i dels coneixements psico-sòcio-pedagògics de cada etapa de l'alumnat. Aquesta pluralitat formativa afegiria un important valor afegit a l'hora de constituir equips docents plurals i interdisciplinaris i on no tothom hauria de fer les mateixes funcions, sinó que aquestes vindrien definides pel perfil formatiu i per les aptituds específiques que cada docent mostrés envers les diferents tasques professionals (docència disciplinària i interdisciplinària, tutoria i orientació, acompanyament personal o grupal, lideratge, etc.). En qualsevol cas, siguin benvingudes les propostes que generen debats i que, més enllà de les confrontacions corporativistes, s'obrin a tota la societat, donat que l'educació dels nostres infants i joves pertany i responsabilitza al conjunt de la ciutadania.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Accés a la universitat pública

La meua germana està cursant segon de batxillerat científic amb el desig de passar la selectivitat i estudiar medicina. Tot i el seu esforç per treure els millors resultats possibles, la seva preocupació és no poder arribar a l'excel·lència, que actualment és l'únic requisit d'accés a aquests estudis en totes les universitats públiques espanyoles. Consideraria injust que per algun punt o alguna dècima perdés tot l'esforç fet fins ara i, amb això, la seva il·lusió d'exercir com a metgessa. Per això, seria interessant que també se'ls donés als estudiants l'oportunitat de mostrar la seva vocació envers la carrera que desitgen cursar. Així doncs, espero que el govern faci un replantejament del mètode vigent d'accés a la universitat pública i que la vo-

cació es pogués valorar a través d'entrevistes personals o cartes de motivació.

LAIA BAETA PORTA
Barcelona

Podeu fer política?

La situació política a Catalunya és greu. Al fet de tenir presos polítics i exiliats, cal afegir la manca d'acord entre JxCat i ERC, oferint, setmana rere setmana, un espectacle dantesco al Parlament. I mentrestant, el govern de Quim Torra penja d'un fil. S'han incomplert les promeses i a sobre ens toca presenciar una batussa per qui obté l'hegemonia independentista. Exigeixo als partits que deixin de fer el ridícul, si us plau. El poble fa allò que ells demanen, ara toca una mica de reciprocitat i coherència. No es pot demanar desobediència civil i enviar els Mossos a dissoldre manifestacions. Dirigents, el

carrer comença a estar-ne tip, de tot plegat. No cremeu el poble (l'actiu més important). Si ho feu, haureu errat, i no és recomanable posar-lo en contra.

ARNAU RULLÓ I GONZALO
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

Entre tots ho farem tot

Aquesta frase nostrada era el lema més conegut de l'entrançable llibreter i editor Joan Ballester i Canals, que fins i tot va publicar una col·lecció d'obres, senzilles però de referència i culte. Un Joan Ballester independentista aglutinador! Aquesta qualitat de saber aglutinar ho podríem dir de tots els dirigents que tenen per missió portar el nostre país a ser república amb personalitat pròpia? La gent cospa massa capelletes, egocentrisme, cops de colze, plus de perepunyetes... en les cúpules

polítiques que haurien de fer pinya davant l'enemic neofeixista, que arribat el moment no s'ho pensarà dues vegades per tornar a fer un altre 155, però aquesta vegada amb propòsit anihilador. I no només del nostre ideari sobiranista, sinó de la llengua, la cultura, l'educació, les institucions, els mitjans de comunicació i la societat lliurepensadora que ens fa ser universals. Tant costa fer pinya en aquests moments crucials? De trobar vies d'entesa i camins de confluència? La Catalunya plural i sobirana es troba per sobre de la lletra petita dels programes de partits. És transversal! O és que les multitudinàries manifestacions, les concentracions regulars als municipis i les pujades als cims es porten a terme per personalitzar sigles o associacions concretes?

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

La frase del dia

“El que ha fet Borrell a Flandes no s’ha vist mai a Europa, és ridícul”

Jan Peumans, PRESIDENT DEL PARLAMENT DE FLANDES

Tribuna

Josep Lluís Alay. Professor d’història de la Universitat de Barcelona

Les Illes Fèroe

Quan pensem en quins són els països sense estat que actualment estan en disposició d’accedir a la independència, ens venen al cap els casos de Catalunya i Escòcia. Més lluny, a l’horitzó, s’intueixen Flandes i el País Basc, però els queda un camí per recórrer. En canvi, sovint oblidem el país que probablement està més a prop de constituir-se en un nou estat independent europeu avui en dia: les Illes Fèroe. Situat al bell mig de l’Atlàntic Nord, envoltat per Escòcia, Noruega i Islàndia, aquest arxipèlag format per disset illes i amb una població de 50.000 habitants ocupa una superfície terrestre de només 1.400 km², però les seves aigües territorials sumen una superfície marítima tan gran com Itàlia. Les Fèroe són actualment un país autònom dins el Regne de Dinamarca, amb competències en gairebé totes les àrees de govern incloent taxes i parcialment afers exteriors. Dinamarca manté les competències *coercitives*: justícia i seguretat. Són europeus però no formen part de la Unió Europea, ni tenen cap interès per ser-hi.

LES ILLES VAN SER POBLADES fa mil dos-cents anys per nòrdics provinents de la costa noruega. Es van barrejar amb petites poblacions gaèliques –ascetes cristians irlandesos– que portaven una vida de contemplació a l’arxipèlag. Els primers cabdills de les Fèroe, com ara el viking pagà Tróndur í Gøtu, estan connectats amb els grans herois de les sagues islandeses, com ara Èric el Roig, que es va establir a Grenlàndia, i el seu fill Lief Ericsson, que va recórrer bona part de la costa nord-americana de Vinland entre els segles X i XI, cinc-cents anys abans que els espanyols. Des dels pares fundadors fins al segle XIX les illes van restar sota una feble sobirania noruega, però a partir del Tractat de Kiel (1814) amb la separació de Dinamarca i Noruega, les illes van quedar sota el control absolut de Copenhaguen. Va ser llavors que va néixer un fort moviment social per fer valdre la cultura i, molt

especialment, la llengua feroesa, molt a l’estil de la Renaixença catalana. El moviment de recuperació de la llengua el va encapçalar Venceslaus Ulricus Hammershaimb –el seu Pompeu Fabra–, que durant la segona meitat del XIX va deixar establerta una ortografia i una gramàtica modernes per al feroès, fet que va permetre el desenvolupament d’una literatura moderna i va evitar que el feroès fos progressivament substituït pel danès. Amb la valoració de la llengua i la cultura feroeses, va arribar el moviment polític que reclamava més autonomia de Dinamarca, emmirallant-se en el moviment independentista d’Islàndia, també sota la corona danesa. Islàndia va esdevenir estat independent ara fa un segle, quan en referèndum un 92% dels islandesos van votar a favor de la independència amb una participació, per cert, del 43%. Per als amants de les coincidències, aquestes són exactament les mateixes xifres del referèndum de l’1-O a Catalunya, amb l’únic matís que el nostre referèndum va patir la violència extrema de l’Estat espanyol.

DURANT LA SEGONA Guerra Mundial, Dinamarca va ser ocupada pels alemanys i les Fèroe, pels britànics. La separació va ser aprofitada pel govern feroès per posar fi a la unió amb Dinamarca i, seguint el model islandès, van convocar un referèn-

“Dinamarca i les Fèroe, com el Regne Unit i Escòcia, són la prova que a les democràcies avançades es pot respectar el dret a l’autodeterminació

dum el 1946 en què els partidaris de la independència van guanyar per un estret marge. Copenhaguen va suspendre la declaració d’independència i els va oferir un règim autònom que ha estat millorat les darreres dècades fins que el 2005 s’hi van afegir les competències en relacions internacionals. Tanmateix tot plegat no ha estat suficient per apaivagar el sentiment independentista. Les Fèroe han prosperat de manera extraordinària els darrers anys. Tenen una renda per càpita superior a la danesa, una taxa d’atur que no arriba al 2% i un pressupost que ja no depèn pràcticament dels subsidis de Copenhaguen. Com que no formen part de la UE, han pogut beneficiar-se de molts tractats comercials que no haurien estat possibles sota l’aixopluc de Brussel·les, com ara l’acord del salmó, que els permet exportar-lo a Rússia esquivant les sancions europees contra Moscou. Precisament, la indústria del salmó feroès ha esdevingut un model de creixement sostenible i ecològic arreu del món. A més, disposen de les connexions més ràpides d’internet a tot Dinamarca que els permeten avançar cap a la creació d’una societat digital, unes e-Fèroe que tenen Estònia com a model.

EN LES DARRERES ELECCIONS, el principal partit independentista, el Partit Republicà, i la resta de partits favorables a la separació, van tornar a sumar més vots que els unionistes. Per la seva banda, el Parlament feroès segueix discutint el text de la nova Constitució feroesa que inclourà el dret a l’autodeterminació i que, si és referendada a les urnes, el govern danès ja ha dit que respectarà, com no podia ser d’una altra manera en un país democràtic. Dinamarca i les Fèroe, com el Regne Unit i Escòcia, són una altra prova indiscutible que en les democràcies avançades del segle XXI és possible arribar a solucions polítiques que respectin el dret d’autodeterminació dels pobles. A Catalunya ho tenim clar, però malauradament a Espanya no.

De set en set

Jordi Panyella

Caminar

Diu, el guardià de les paraules, que caminar és avançar a passes o que algú faci el camí que té designat. Fer camí, vet ací aquesta realitat tan quotidiana, aparentment tan simple i, a la vegada, tan difícil. Quan el camí s’enfila, que camini un altre! Però hem vingut al món a caminar i, per tant, a enfilat passes.

Caminar és moviment, progrés, un després que deixa enrere l’abans, un adeu a l’ahir, un fins mai al ni mai que t’hagués conegut. Caminar no és oblidar, ni odiar, sinó entrar en un món nou, en l’ara mateix que precedeix l’immediat i anuncia el després, tot el

Caminar cap a l’infinít, i ni un pas enrere, ni que sigui per agafar embranzida

que ha de venir. Caminar és descobrir, però per sobre de tot és felicitat, perquè el futur és un somriure.

El futur s’aconsegueix caminant, corrent es passa de llarg, i sense moure’s de lloc no s’hi arriba mai. Es camina sempre cap a la llum, contra la llum el caminant s’encega i en la foscor ensopega. No s’ha de confondre la foscor amb la nit. La foscor és la llanterna que apaga l’home, la nit són els estels i la lluna plena, immillorables companys del caminaire.

El caminar és en l’origen de tot, única manera d’arribar al final, si és que aquesta madeixa de passes infinites té cap i punta. El caminar només coneix una norma, i ha de ser respectada. Caminar sempre endavant, que ha costat Déu i ajuda arribar fins aquí, i mai, mai, s’ha de desfer el camí sobre la passa anterior que ja ha estat feta.

Caminar cap a l’infinít, i ni un pas enrere, ni per agafar embranzida.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El CEO, sobre el debat de política general

Els ciutadans suspelen tots els líders polítics del recent debat al Parlament

Incògnites sobre el doble crim de Susqueda

Cap de les 158 mostres d'ADN relacionen Magentí amb les dues víctimes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pablo Iglesias, a la sortida de la presó de Lledoners després d'entrevistar-se amb Junqueras i amb la resta de presos polítics acompanyat pel tinent d'alcalde barceloní Jaume Asens i de la diputada d'En Comú Podem al Congrés Lucía Martín ■ SUSANNA SÁEZ / EFE

Pressió de Podem i ERC per un gest de l'Estat amb els presos

ERC·Esquerra prioritza la fiscalia però s'obre a la possibilitat que sigui l'Advocacia la que demani la sortida de la presó **PRESSUPOST**·No negociaran si Pedro Sánchez no fa un "moviment de categoria" **CRIDA**· Iglesias diu al president espanyol que és l'hora de fer el pas

Xavier Miró
BARCELONA

Podem i ERC pressionen el govern espanyol perquè faci un gest judicial a favor dels presos polítics catalans. Aprofitant la seva visita al líder d'ERC, Oriol Junqueras, durant més de dues hores a la presó de Lledoners, el líder de Podem i soci preferent del govern del PSOE, Pablo Iglesias, va demanar al president espanyol Pedro Sánchez que ha arribat l'hora de fer el gest. Un gest que als republicans els agradaria que fos la renúncia de la fiscalia general de l'Es-

tat a mantenir les acusacions de rebel·lió i sedició. Però, en vista de la previsió que la fiscalia mantingui els càrrecs i la negativa repetida de La Moncloa a interferir en els criteris de l'organisme, republicans i Podem assenyalen conjuntament la possibilitat que sigui l'Advocacia de l'Estat la que faci el gest i s'oposi a la continuïtat de la presó provisional que, en el cas de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, ja s'allarga més d'un any.

Explorar l'Advocacia
Els socialistes es mantenen inflexibles a l'hora de defensar que la fiscalia ac-

tua amb independència total de criteri. L'única potestat del govern espanyol és nomenar el fiscal general de l'Estat; però, un cop nomenat, funciona com un organisme independent, repeteixen i defensen també els socialistes catalans.

Arran d'aquesta posició, que sembla inamovible, ja va ser el vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès, qui va dirigir la petició a l'Advocacia de l'Estat en el ple de la setmana passada —aquest organisme sí que representa directament la posició del govern espanyol i, fins ara, també ha

pres partit a favor de mantenir la presó provisional als exmembres del govern català i als líders civils, tal com han reafirmat la fiscalia i el Tribunal Suprem.

Gest preferit: la fiscalia
El diputat d'ERC al Congrés Joan Tardà ratificava ahir a la sortida de la visita a la presó acompanyant Iglesias que el govern espanyol té la potestat d'instar la fiscalia a fer un canvi de criteri. Tal com ja va defensar la vigília a RTVE, Tardà sosté que l'estatut de la fiscalia permet el gest de Sánchez de la mateixa manera que va ser el govern de Rajoy el que va ins-

tar el fiscal Maza a iniciar un procediment judicial contra els líders independentistes.

"La millor manera" de fer un gest a favor dels presos és, segons el diputat republicà, "instar la fiscalia" a replantejar les acusacions, però també hi va voler afegir ahir que "qualsevol moviment que faci, l'analzarem" en una referència implícita a la petició feta per Aragonès al govern del PSOE perquè recorri a l'Advocacia de l'Estat.

Això mateix havia reafirmat el vicepresident català en una entrevista a la cadena SER hores

abans de la visita d'Iglesias a la presó. Però també el diputat al Congrés d'En Comú Podem Joan Mena havia indicat la vigília a TV3 la via d'un replantejament de l'Advocacia de l'Estat com a alternativa a la més improbable de la fiscal Maria José Segarra.

Pressupost estatal
A la sortida de la reunió, Tardà va afirmar que Junqueras havia informat el líder de Podem que ERC no negociaria el pressupost si el govern de Sánchez no fa prèviament un "moviment de categoria" amb els presos: "No hem parlat del pressupost. La clau per

L'APUNT

Legislar per dormir

Carles Sabaté

Cada cop hi ha més estudis i veus que advoquen per posar fi a l'horari d'estiu. Els experts sobre el son recordaven ahir, en unes jornades al CosmoCaixa, la necessitat que les persones tenen de descansar durant la nit, de manera proporcional a l'activitat cada cop més frenètica que mantenen de dia. El debat horari està gairebé llest per prendre decisions, i en general si

les decisions repercuteixen de forma positiva en la salut, són ben acceptades. La llei del tabac en va ser un exemple. Els legisladors haurien, doncs, de prendre més consciència, i adaptar els horaris d'espectacles, televisions, serveis públics i altres líders d'activitats a una societat més diürna i menys nocturna, per poc atractiu que sembli. Hi guanyarem.

obrir la porta i seure en una taula per negociar-lo només la té el govern espanyol. Pot fer-ho i obrir aquesta porta. Però, si no ho fa, no hi podem entrar. No li correspon a Podem, sinó al govern espanyol.”

Tardà va voler agrair a Iglesias la seva visita als presos acompanyat del tinent d'alcalde de Barcelona Jaume Asens i de la diputada al Congrés Lucía Martín, a més de la bona sintonia política pel que fa a buscar una sortida al conflicte, però va reafirmar que el desbloqueig està en mans del govern de Sánchez: “Vam fer possible fer fora el PP però volem negociar i parlar de tot. No només d'allò que

“La millor manera de fer un gest és demanar-lo a la fiscalia”

serà inevitable –el referèndum–, sinó també del pressupost.”

Després de reunir-se també durant una hora amb Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, a més dels exconsellers Romeva, Forn, Turull i Rull, a la seva sortida Iglesias va defensar que Podem ja ha fet tot el necessari per establir un clima de “diàleg i distensió” i que ara li toca al president espanyol: “Ara toca moure's al govern espanyol. Ja sap el que ha de fer.” ■

La Moncloa vol impedir que es qüestionï el rei

■ El govern espanyol espera el dictamen del Consell d'Estat per recórrer al TC contra la reprovació aprovada al Parlament

X.M.
BARCELONA

El govern espanyol ha iniciat el tràmit perquè el Tribunal Constitucional (TC) invalidi la reprovació del rei pel seu discurs del 3-O aprovada majoritàriament al Parlament català, i també l'aposta de la cambra per a l'abolició de la monarquia. L'executiu de Pedro Sánchez decidia ahir sol·licitar el preceptiu dictamen del Consell d'Estat abans de presentar el recurs –el mateix dia que l'executiu del PSOE nomenava com a nous membres del Consell d'Estat l'exvicepresidenta popular Soraya Sáenz de Santamaría i també l'exsenador i exdirigent d'ICV Jordi Guillot o l'expresidenta del TC María Emilia Casas.

El govern de Pedro Sánchez vol impedir amb el recurs que es pugui qüestio-

La frase

“Rebutgem que el rei sigui qüestionat en debats polítics. Queda fora de les funcions del Parlament”

Isabel Celaá
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

nar des de les institucions la figura del rei i el règim de la monarquia. Després de la reunió del Consell de Ministres que va prendre la decisió ahir, la portaveu de l'executiu, Isabel Celaá, va qualificar de “políticament inacceptable” la proposta de resolució de Catalunya en Comú aprovada majoritàriament amb els vots favorables de JxCat, ERC i la CUP i el vot contrari de Cs, el PSC i el PP.

La portaveu va afirmar que l'executiu rebutja “que la figura del rei sigui

qüestionada en debats polítics”, tot i que, immediatament després, va precisar que feia referència al Parlament català. La portaveu de La Moncloa ho justifica perquè les cambres autonòmiques no són “competents per dissenyar la forma d'estat del país”.

Quan a Celaá li van preguntar què farà l'executiu si el Consell d'Estat considera que no hi ha motiu per recórrer contra la resolució aprovada pel Parlament, la portaveu es va limitar a confiar en el dictamen i no es va pronunciar sobre si retirarà o no el recurs –el dictamen de l'organisme és preceptiu si bé no vinculant per al govern–. Celaá també va defugir pronunciar-se sobre el fons del cas: la resolució del Parlament és una declaració política sense efectes jurídics. ■

La portaveu de La Moncloa, ahir ■ JAVIER LIZÓN / EFE

Abolició de la monarquia als plens

Per la seva banda, l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) vol que els plens dels ajuntaments catalans facin seva la resolució del Parlament aprovant una moció que avaluï la proposta a favor d'abolir la monarquia. Ho anunciava ahir després del comitè executiu de l'AMI, que es va celebrar a Sant Celoni, el president de l'entitat, Josep Maria Cervera. Segons recollia l'ACN, Cervera defensava que els ajuntaments catalans puguin “denunciar el fet antidemocràtic d'aquesta

monarquia anacrònica i la necessitat d'abolir-la”. La moció que es proposarà als plens serà una adaptació de la resolució parlamentària que, a més d'apostar per abolir la monarquia, censurava el discurs de Felip VI que va avalar l'ús de la violència policial l'1-O. L'AMI també planteja realitzar una executiva conjunta amb l'Associació Catalana de Municipis (ACM) per mostrar la “unitat” del món municipalista en defensa de la construcció de la República catalana. ■

FIRA DEL BOSCO

Sant Celoni

dissabte i diumenge
20 i 21 d'octubre
de 10 a 22 h

- ✓ Venda de productes de la terra
- ✓ Tallers i jocs familiars
- ✓ Mostra de treballs de bosc
- ✓ Passejades
- ✓ Música
- ✓ Food Trucks

ORGANITZA

Ajuntament de Sant Celoni | icta | Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

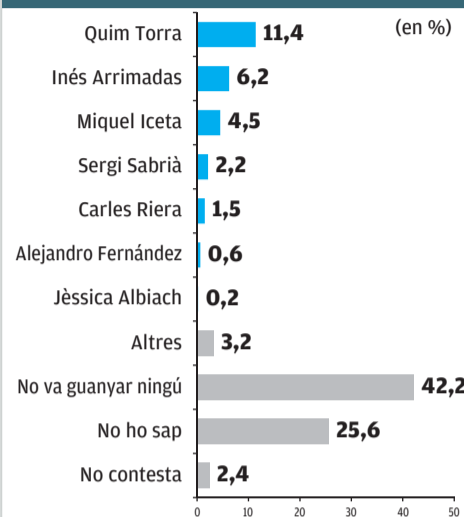
AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya | Diputació de Barcelona | BOSC

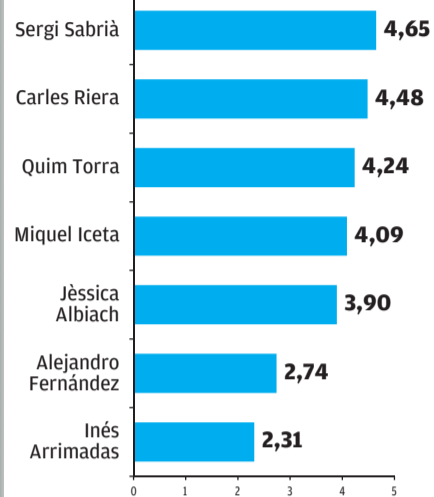
VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

CEO. Debat de política general

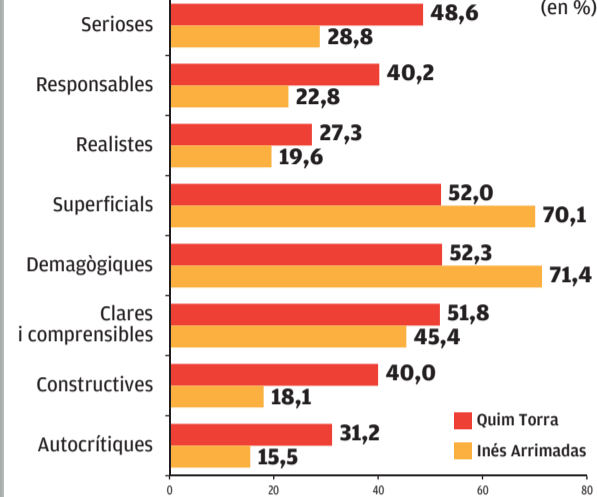
Qui creu vostè que ha guanyat el debat...?

Valorí en una escala de 0 a 10, on 0 és molt deficient i 10 excel·lent, les intervencions en el debat dels següents polítics...

I, en el seu conjunt, les intervencions del president de la Generalitat, Quim Torra, i de la cap de l'oposició, Inés Arrimadas, al llarg del debat li van semblar...

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Valoració satisfacció del debat segons record de vot al Parlament de Catalunya (del 0 al 10)

Suspens global al debat de política general, segons el CEO

El president es va imposar a Arrimadas, tot i que un 42% dels catalans creuen que ningú no va guanyar. Torra és el cap de govern més mal valorat des de la creació del centre d'estudis, el 2005

Emili Bella
BARCELONA

Per cada català que opina que Quim Torra va guanyar l'entretallat darrer debat de política general n'hi ha quatre que pensen que ningú no es va imposar, segons revela una enquesta del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO). Efectivament, amb un 11,4%, el president la Generalitat va quedar al davant de la cap de l'oposició, Inés Arrimadas (6,2), però un 42% dels catalans no atorguen la victòria a ningú.

Pel que fa a les interven-

cions en el ple, el més aplaudit és el cap de files d'ERC, Sergi Sabrià (4,65), seguit de Carles Riera (4,48), de la CUP. Torra és tercer (amb un 4,24). Tot i que tradicionalment el president sol treure més bona nota que la resta, en el seu cas és "bastant més baixa en comparació amb la sèrie històrica" d'anteriors caps de govern, iniciada el 2005. Així, Torra és el president més mal valorat en un debat de política general, per sota de Carles Puigdemont –en el debat sobre la qüestió de con-

fiança–, Artur Mas, José Montilla i Pasqual Maragall. El 2012, després de la Diada Nacional amb què va arrencar el procés, Mas va obtenir la valoració més alta d'un president en un debat de política general, un 6,45.

Cal dir que la mostra (telefònica) de l'enquesta és de 800 persones, de les quals només 465 van assegurar haver tingut coneixement del debat, que són les que s'han tingut en compte (102 diuen que van votar ERC; 93, Junts per Catalunya, i 40, la CUP, mentre que 47 ho

La frase

“És com una fotografia borrosa: veiem formes i colors però no el detall ni de lluny perquè la mostra és petita”

Jordi Argelaguet
DIRECTOR DEL CEO

van fer per Cs, 46 pel PSC, 31 pels comuns i 9 pel PP).

No hi ha correlació, per tant, amb la representació parlamentària. Es constata que els votants independentistes van tenir més interès a seguir el debat, co-

sa que pot haver decantat el resultat. I tanmateix, a jutjar per l'enquesta, bona part de l'independentisme està insatisfet amb la sessió –que es va haver d'interrompre per divergències entre Junts per Catalunya i ERC. El mateix director del CEO, Jordi Argelaguet, recalca que els resultats de l'estudi, realitzat entre els dies 4 i 9, mostren una "fotografia borrosa" de la realitat i que s'han d'agafar "amb una certa reserva": "No perdem de referència que és una mostra relativament petita". ■

MÉS DEBAT DE POLÍTICA GENERAL

Les propostes d'Arrimadas, demagògiques i superficials

El CEO compara les propostes de Torra i les d'Arrimadas. Un 70% retreuen a la cap de l'oposició que les seves eren demagògiques i superficials, poc constructives i menys realistes que les del president. Les de

Torra eren serioses i responsables per a un 48% i un 40%, respectivament, deu punts més que les d'Arrimadas. Per Argelaguet, es veu que va ser "un debat polaritzat, més de confrontació que deliberatiu".

Només els votants de JxCat aproven el resultat del ple

L'electorat de JxCat posa un 5,45 al resultat del debat. La resta, el suspenen. La base real d'enquestats és molt baixa. "Dibuixa un panorama però no val la pena construir grans teories", alerta Argelaguet.

Torra, durant el debat de política general ■ EFE

Més de la meitat veuen la líder de Ciutadans pitjor

Miquel Iceta és qui més gent diu que millora la imatge, però la majoria creuen que continua igual. La més perjudicada és Arrimadas, que en el debat va treure una bandera espanyola. Un 55% la veu pitjor.

OPINIÓ

Josep M. Llauredor

Talent en desús

En aquest país hi ha talent. Ho saben les multinacionals que hi inverteixen, malgrat totes les campanyes i la fugida d'empreses espanyoles –però el talent ha romàs aquí–; també ho saben els països on treballen els joves que han fet les maletes. Només cal comparar les competències i la carrera anterior al càrrec dels ministres i consellers dels governs de Madrid i de Barcelona. En general –perquè hi ha excepcions aquí i allà–, els d'allà s'han mogut per l'administració o la política, i poca cosa més –a part de tenir algun títol opac–; els d'aquí, alguns dels quals ja tenien un prestigi notable, presenten unes competències que els han permès treballar en l'economia productiva, cosa que poden fer després, sense necessitat d'unes portes giratòries que tant agraden allà. Fins i tot, alguns catalans que han volgut fer les espanyes, han inflat el currículum –deu ser per compensar el seu origen perifèric?–, mentre que d'altres s'han acabat apuntant a la colla majoritària dels *espabillaos*.

Els d'allà, no pas gràcies a les seves competències professionals, remenen totes les cireres i prometen quatre molles als d'aquí, promeses que tampoc no han de complir. Els d'aquí, malgrat les seves competències professionals, només poden gestionar es-corrallies i, a més, tenen moltes possibilitats d'arriscar el seu patrimoni i fins i tot la seva llibertat. Una paradoxa injusta que es repeteix amb cada govern. Les competències es demostren amb decisions i resultats. Un currículum brillant, una cadira o un càrrec no garanteixen res. I una emoció tan forta –i comprensible– com la por pot anul·lar-ne les competències. Si no hi ha cap empresa que s'ho pugui permetre, molt menys un país. Si algú té por, que deixi pas. Esperar no és cap opció. Així ho han entès milers de joves.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Membres dels CDR durant la concentració de protesta davant de la seu del PDeCAT d'ahir a la tarda ■ JOSEP LOSADA

Crits dels CDR a ERC i al PDeCAT demanant que desobeeixin o dimiteixin

Unes 150 persones acusen els republicans de “botiflers” davant de la seva seu, mentre una setantena demanen la dimissió del conseller Buch a la del PDeCAT

Redacció
BARCELONA

Les convocatòries dels Comitès de Defensa de la República (CDR) ahir a la tarda davant de les seus del PDeCAT i ERC a Barcelona va concentrar pocs centenars de persones que van mostrar amb crits el seu rebuig a la gestió del govern si no avancen cap a la República catalana. Segons informava ACN, entre 100 i 150 persones van tallar el carrer Calàbria, davant la seu d'ERC amb crits de “botiflers”, entre d'altres. A la mateixa hora, una setantena de persones feien el mateix davant la seu del PDeCAT, situada al carrer Provença, cridant consignes com ara “Desobeïu o dimiteixiu”.

Els concentrats van demanar la dimissió del conseller d'Interior, Miquel Buch, i van entonar diverses consignes, com ara “Som República”, “Desobediència i unitat”, “ERC

Arxiven la denúncia d'incitació a l'odi per una pancarta

El jutjat d'instrucció número 2 de Tarragona ha arxivat la denúncia contra la veïna de Tarragona Olga Ricomà – filla del portaveu d'ERC a l'Ajuntament de Tarragona, Pau Ricomà – que estava investigada en ser denunciada pel Cuerpo Nacional de Policía (CNP) per un presumpte delictes d'incitació a l'odi per haver penjat a

l'octubre, després de les càrregues del referèndum, una pancarta al balcó del seu pis contra la policia espanyola en què s'hi llegia “Police go home” i difondre-ho a les xarxes socials. En la interlocutòria, a la qual ha tingut accés l'ACN, s'hi indica que els fets investigats “no resulten justificats a la perpetració del delictes que

hagi donat motiu a la formació de la causa”, i per això en va decretar el sobreseïment provisional, ja que encara s'hi pot presentar un recurs. Ricomà va declarar que durant aquest temps va tenir “la consciència tranquil·la”, ja que va penjar la pancarta com a reacció “pacífica” a les càrregues policials de l'1-O.

i PDeCAT, la paciència s'ha acabat”, “Covards, a casa”, “El poble mana, el govern obeeix” o “Ni oblit ni perdó”. Davant de la seu d'ERC, alguns també van cridar amb poc seguiment “no us mereixeu en Junqueras”, unànime. Davant de la del PDeCAT es van enganxar adhesius a la porta del partit. Els manifestants duïen estelades i paraigües, i repartien papers amb consignes: “Desobeïu o dimiteixiu”, “Sense desobediència no hi ha in-

dependència” o “Quan la injustícia és la llei, la desobediència és un dret”. En totes dues concentracions hi havia un ampli dispositiu policial.

Ordres de detenció

El jutjat d'instrucció número 31 de Barcelona va dictar ordre de detenció contra quatre membres dels CDR de Terrassa, Matadepera, del barri de Gràcia de Barcelona, i de Sabadell, que es van encadenar al febrer a les portes del Palau

de Justícia, per notificar-los l'escrit d'acusació que sol·licita per a ells penes de dos anys i mig de presó. El jutjat els havia citat diverses vegades, però es van negar a presentar-s'hi. En total, el ministeri públic vol portar a judici tretze membres dels CDR que el 23 de febrer passat van bloquejar l'accés al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). A Terrassa i Sabadell ahir al vespre hi va haver concentracions de suport. ■

Arrimadas nega que l'Estat afusellés Companys

La líder de Cs atribueix l'assassinat de l'expresident al regim “franquista feixista” ■ Critica l'homenatge anual

La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, ahir en la seva compareixença al Parlament ■ ACN

Redacció
BARCELONA

La líder de Cs a Catalunya, Inés Arrimadas, va negar ahir que l'Estat espanyol afusellés l'any 1940 Lluís Companys i va dir que va ser un règim “franquista feixista” qui el va matar. La setmana de la commemoració del 78è aniversari de l'assassinat de l'expresident, Arrimadas en declaracions al Parlament va criticar una publicació a Twitter del president de la Generalitat, Quim Torra, en què assegurava que Companys havia estat assassinat per l'Estat i li va retreure que “no sàpiga història o no en vulgui saber”.

La presidenta del grup de Cs va fer aquestes declaracions després de ser in-

terrogada pel motiu de l'absència de la formació taronja en els actes d'homenatge a Companys de dijous passat. Arrimadas també va lamentar “la intenció” i “l'orientació política” de la commemoració, orientada a reclamar la independència de Catalunya, segons Cs. La resta de partits no independentistes del Parlament sí que participen en l'homenatge anual de Montjuïc al president afusellat.

Per la seva banda, el Senat votarà la setmana que ve una moció amb la qual el PP pretén que la cambra insti el govern estatal, a l'empara de l'article 155 de la Constitució, a requerir al president Torra que compleixi la llei i que, en cas que no atengui la petició, apliqui aquest precepte. ■

Jusapol denuncia Torra i Buch

El sindicat Jusapol ha presentat una denúncia davant el TSJC contra el president de la Generalitat, Quim Torra, el conseller d'Interior, Miquel Buch, i el director general de l'Administració de Seguretat, Jordi Jardí, per delictes relatius a l'exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques.

El sindicat vol que siguin citats com a investigats perquè

entén que van incitar a l'odi i al boicot de la manifestació de policies espanyols i guàrdies civils del passat 29 de setembre. En el seu escrit, considera que el dispositiu de seguretat va ser “insuficient” i va respondre a instruccions polítiques dels denunciats. Remarca que els participants van ser “insultats i agredits” animats pels denunciats. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 20 d'octubre del 2017

MIQUEL RIERA

A punt per intervenir

Els principals partits espanyols i el govern de Mariano Rajoy ultimen la intervenció del govern de la Generalitat, en un debat en què es prioritza, de moment, aplicar un 155 de

curta durada i convocar eleccions. Mentrestant, els principals dirigents europeus, que segueixen sense moure fitxa per Catalunya, reben el premi Príncep d'Astúries, a Oviedo.

“No hi ha límit temporal per al 155. El que importa és el retorn a la legalitat”

MARIANO RAJOY
PRESIDENT ESPANYOL

“Com més aviat s'arribi a unes eleccions, millor. Per nosaltres, això seria al gener”

CARMEN CALVO PSOE.
SECRETÀRIA D'IGUALTAT

“Vaig pactar amb Rajoy que donaríem suport a uns comicis al gener”

ALBERT RIVERA
PRESIDENT DE CIUTADANS

“El PSC no donarà un xec en blanc al PSOE. Prefereix no arribar al 155”

ALÍCIA ROMERO
DIPUTADA DEL PSC

“Espanya resoldrà l'intent inacceptable de secessió d'una part del territori nacional”

FELIP VI REI D'ESPANYA

“No hi ha espai per a una intervenció de la UE en el conflicte català”

DONALD TUSK PRES.
DEL CONSELL EUROPEU

Bitllets contra la por

Cues sense aglomeracions i degoteig de gent retirant efectiu dels bancs en la primera acció pacífica convocada per Crida per la Democràcia, que al vespre es mostrava “raonablement

contenta” per la “repercussió notable” de la iniciativa. Alguns usuaris han retirat 155 euros contra la cultura de la por. Segons els bancs, hi ha hagut “normalitat absoluta”.

Enric Millo, declarat persona 'non grata' en molts municipis

Desenes de municipis ja han reaccionat a l'actuació policial de l'1 d'octubre declarant persona *non grata* el delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo. El rei, Rajoy, Pérez de los Cobos, Ciutadans i el PSOE també han estat reprovats en alguns plens.

Es comencen a rebatejar carrers i places per commemorar l'1-O

Quan encara no han transcorregut tres setmanes del referèndum, nombrosos ajuntaments han començat a rebatejar alguns carrers i places amb el nom “1 d'octubre” per commemorar aquesta data clau en la història catalana.

S'estén el boicot al tradicional sorteig de Nadal espanyol

L'actuació de l'Estat a Catalunya durant el referèndum de l'1-O comença a tenir conseqüències col·laterals, com la que afecta el tradicional sorteig de Nadal de Loteria Nacional. Moltes entitats i associacions han deixat de participar-hi.

JxCat i ERC no perdran la majoria a l'hora de votar en comissions

E.A.
BARCELONA

L'aritmètica en les votacions a la cambra catalana continua sent font de polèmica entre els grups després que JxCat s'hagi quedat amb quatre vots menys després de no acceptar la instrucció del jutge Llarena ni l'acord amb

ERC per designar un diputat substituït i mantenir la majoria. Una pèrdua de vots, però, que no es tindrà en compte quan s'hagi de recórrer al vot ponderat, a causa d'un empat en les votacions en comissió parlamentària. Així ho van decidir de nou els membres de la mesa en una reunió ahir en la qual

es va tornar a rebutjar la petició de reconsideració de Cs i el PSC i es va apel·lar al resultat de les urnes del 21-D. Així JxCat i ERC podran fer ús de la seva majoria parlamentària en les votacions en comissió. Els socialistes lamentaven que un mateix text contra el govern es pugui aprovar al ple del Parlament i pu-

gui ser rebutjat en comissió. D'una altra banda, també es va aprovar que les reunions de la mesa seran enregistrades per a ús intern després que alguns grups expressessin el desacord pel contingut de les transcripcions d'algunes actes que, a parer seu, no s'adeia amb el que s'havia expressat en la reunió. ■

Els diputats Alemany (Comuns) i Granados i Pedret (PSC) en la junta de portaveus ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP debat avui si deixa de votar en clau autonomista

■ Un consell extraordinari decideix futures accions arran de la “falta de compromís” de JxCat i ERC amb la República

Emma Ansola
BARCELONA

El consell polític i el grup parlamentari de la CUP es reuneixen avui de manera extraordinària per definir quina estratègia cal seguir el que resta de legislatura després de les renúncies de JxCat i ERC a implementar la República. “Ens han deixat sols”, argumenta un membre destacat de la formació que ha participat en un dels deu documents que demà es debatran i es portaran a votació en la trobada a Palamós. Aquest document,

La xifra

10

documents tenen sobre la taula els membres del consell polític de la CUP per debatre i aprovar al llarg de la jornada.

elaborat per membres del secretariat nacional i del grup parlamentari per facilitar el debat, proposa, entre altres mesures i d'acord amb el document aprovat a Cervera el maig del 2018, deixar de parti-

cipar en l'activitat al Parlament de tot allò que tingui a veure amb polítiques autonòmiques. Un primer pas seria absentar-se del ple en votacions en què es decideixin afers més propis de la gestió de l'autonomia. Sí que participarien en tot allò que tingui a veure en la construcció de la República i en temes socials que impliquessin un canvi de l'escenari actual.

Les mateixes fonts consideren que, des que es va aprovar el document de Cervera, la situació política ja no és la mateixa, ja que s'ha confirmat que el

El grup parlamentari de la CUP, amb Carles Riera, Maria Sirvent i Vidal Aragonès, a l'última fila, en l'últim ple celebrat al Parlament aquest mes d'octubre ■ ACN

compromís electoral de “restitució” que havien de dur a terme JxCat i ERC, ara al govern, és una entelèquia i, tanmateix, no oblidem que van ser ells els que van permetre la investidura del president Torra a través de l'abstenció.

Ara, però, han decidit dir prou i, fruit de l'actual moment polític i a petició de tres assemblees territorials, tal com és preceptiu,

es reuneixen avui per acabar de determinar els passos a seguir molt enfocats també en què cal fer portes enfora del Parlament, un espai que, de fet, la CUP considera el més impertinent. En aquest sentit, el document aposta per crear assemblees populars que aglutinin gent d'organitzacions i entitats per pressionar JxCat i ERC cap a la construcció

de la República. En aquest sentit, la formació també té sobre la taula la proposta que planteja exercir aquesta pressió en una altra direcció, des del carrer cap al govern, però aquesta vegada perquè es convoquin eleccions un cop confirmat que la legislatura no serà la que havien promès els dos partits que són al govern, expliquen les fonts. ■

TEST

CICLE EN XARXA
D'ARTS INTENSES,
DE PROP I
CURTA DURADA.

28 OCTUBRE
2018

Santa Maria
d'Oló

· Espai Hemalosa
· Hora: 18.45h
· Entrada: 5€ anticip.
8€ taquilla

CITA AMB TERÀPIA

Dramatúrgia: Albert Ruiz
Direcció: Albert Ruiz
Interpretació:
Mireia Cirera, Dani Ledesma,
Ivan Padilla i Tàteis Pérez
Llenguatge artístic:
Teatre interactiu

Gènere:
Comèdia
Edat recomanada:
Tots els públics

Durada: 20 min.

Quatre personatges amb Trastorn Obsessiu Compulsiu (TOC) coincideixen a la consulta d'una eminència en psiquiatria amb l'objectiu de resoldre els seus problemes. Tots els tenen CITA AMB TERÀPIA amb un famós doctor, el qual amb una sola visita soluciona els problemes dels seus pacients.

DUÉRMETE NIÑO

Companya:
La niña bonita
Dramatúrgia: Xavi Álvarez
i Anna Prats
Direcció: Neus Suñé
Interpretació: Xavi Álvarez
i Anna Prats

Llenguatge artístic: Teatre
Gènere: Comèdia
Edat recomanada:
+7 anys

Durada: 15 min.

"Ja dormiu bé? Et dorm? Quina cara que fas, eh...! I dorm amb vosaltres? I quan teniu temps per...". Diuen que tenir fills et canvia la vida. Però, i si poguessis birar enrere? I si algú tingués la clau per fer-ho? I si apretant un botonet ho poguessis parar?

HO SENTO, PERDONA'M, GRÀCIES, T'ESTIMO...

Dramatúrgia, direcció
i interpretació:
Nàdia Pesarrodona
Llenguatge artístic: Dansa

Gènere: Dansa contemporània
Edat recomanada:
Tots els públics

Durada: 13 min.

Com si el vent se l'emportés s'esfuma, es converteix en cendra... i mentre tant... si tu l'esgarrem la pell, et trenquem el cor i l'esbocinem l'ànima. Et perseguiran dies d'emocions incontrolables. Res té sentit i al mateix temps sembla que tot en tingui... així és la vida, inesperada, sorprenent, sovint injusta...

Testimoniescenic teatzenic testimoniescenic www.festivaltest.cat

Regidoria General de l'Espectacle Teatral de Catalunya Diputació de Barcelona Consell Comarcal de l'Alt Penedès Ajuntament de Santa Maria d'Oló Pindoles

www.festivaltest.cat